

**KANCELARIA
SENATU**

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, 28 stycznia 2020 r.

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz niektórych
innych ustaw**

(druk nr 52)

I. Cel i przedmiot ustawy

Nowelizacja wprowadza zmiany w strukturze organizacyjnej Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz zwiększa rolę koordynacyjno-nadzorczą Głównego Inspektora Sanitarnego, w celu zapewnienia skutecznego nadzoru w zakresie zdrowia publicznego oraz podejmowania decyzji umożliwiających bezzwłoczne i adekwatne do zagrożenia działanie służb sanitarno-epidemiologicznych w całym kraju. Ustawa zmierza ponadto do wzmocnienia pozycji wojewody jako organu reprezentującego Rząd w terenie.

Do najistotniejszych zmian w ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej należy w szczególności zaliczyć:

- 1) ustanowienie państwowego powiatowego inspektora sanitarnego organem zespolonej administracji rządowej w województwie;
- 2) poszerzenie katalogu sytuacji, w których Główny Inspektor Sanitarny będzie mógł wydawać polecenia, zalecenia i wytyczne organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej;
- 3) przyznanie Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu kompetencji do powoływania państwowych wojewódzkich inspektorów sanitarnych (za zgodą właściwego wojewody) oraz państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu kompetencji do powoływania państwowych powiatowych inspektorów sanitarnych (po zasięgnięciu opinii wojewody);

- 4) uchylenie w art. 12 w ust. 1a pkt 1, zgodnie z którym państwowy wojewódzki inspektor sanitarny jest organem właściwym w stosunku do podmiotów, dla których powiat jest organem założycielskim lub organem prowadzącym, lub w których powiat jest podmiotem dominującym;
- 5) zmianę katalogu warunków jakie musi spełniać osoba zajmująca stanowisko Głównego Inspektora Sanitarnego (oraz jego zastępcy), a także państwowego wojewódzkiego, państwowego powiatowego i państwowego granicznego inspektora sanitarnego – przesądzono, że osoba, która w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 31 lipca 1990 r. pracowała, służyła w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów lub współpracowała z tymi organami, nie będzie mogła zajmować stanowiska Głównego Inspektora Sanitarnego ani państwowego inspektora sanitarnego; warunek ten będzie obowiązywał również w odniesieniu do osoby pełniącej funkcję Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego;
- 6) uregulowanie kwestii wydawania zgód na dodatkowe zatrudnienie dla państwowych inspektorów sanitarnych oraz doprecyzowanie przepisów związanych z pełnieniem funkcji organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej i potencjalnych konfliktów interesów wynikających z pełnienia tych funkcji.

Ustawa wprowadza ponadto zmiany w przepisach regulujących funkcjonowanie Wojskowej Inspekcji Sanitarnej, a także określa kompetencje organów Wojskowej Inspekcji Sanitarnej wobec jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej oraz jednostek organizacyjnych nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej, ze szczególnym uwzględnieniem jednostek organizacyjnych nadzorowanych z tytułu pełnienia w nich służby wojskowej przez żołnierzy zawodowych i jednostek organizacyjnych nadzorowanych, dla których Minister Obrony Narodowej jest organem założycielskim lub wykonuje uprawnienia majątkowe Skarbu Państwa.

Celem ustawy jest również likwidacja z dniem 1 lipca 2020 r. Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji (zwanej dalej „PISMSWiA”). Zadania PISMSWiA przejąć ma Państwowa Inspekcja Sanitarna. W związku z tym, Prezes Rady Ministrów dokona, w drodze rozporządzenia, przeniesienia planowanych wydatków budżetowych między częściami, działami i rozdziałami budżetu państwa, z zachowaniem

wynikającego z ustawy budżetowej przeznaczenia środków. Zgodnie z nowelą postępowania administracyjne i postępowania kontrolne oraz sądownoadministracyjne prowadzone przez PISMSWiA niezakończone przed dniem 1 lipca 2020 r. będą prowadzone przez Państwową Inspekcję Sanitarną.

Z dniem likwidacji PISMSWiA stosunki pracy z pracownikami tej Inspekcji, niebędącymi urzędnikami służby cywilnej, ulegną rozwiązaniu. W odniesieniu do pracowników PISMSWiA będących urzędnikami służby cywilnej, odpowiednie zastosowanie znajdzie przepis art. 66 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, obligujący do przeniesienia takiego pracownika do innego urzędu w tej samej lub innej miejscowości oraz wyznaczenia urzędnikowi stanowiska, z uwzględnieniem jego przygotowania zawodowego.

Konsekwencją likwidacji PISMSWiA są zmiany wprowadzane do ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe, ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o mikroorganizmach i organizmach genetycznie zmodyfikowanych, ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym oraz ustawy z dnia 9 października 2015 r. o produktach biobójczych.

Ustawa wejdzie w życie zasadniczo z dniem 1 kwietnia 2020 r., z wyjątkiem przepisów związanych z likwidacją PISMSWiA, które wejdą w życie z dniem 1 lipca 2020 r.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 4. posiedzeniu w dniu 23 stycznia 2020 r. Projekt ustawy (druk sejmowy nr 46) został wniesiony przez Rząd. Pierwsze czytanie odbyło się na 2. posiedzeniu Sejmu w dniu 19 grudnia 2019 r. Sejm skierował projekt ustawy do Komisji Zdrowia, która po rozpatrzeniu projektu na posiedzeniu w dniu 20 grudnia 2019 r. wniosła o jego uchwalenie w brzmieniu zawartym w sprawozdaniu (druk sejmowy nr 110). Na etapie prac w Komisji

wprowadzono do projektu zmiany o charakterze precyzującym przepisy i techniczno-legislacyjny, które nie wpłynęły na meritum rozwiązań zaproponowanych przez Rząd.

Na etapie drugiego czytania zgłoszono wniosek o odrzucenie projektu ustawy, a także szereg poprawek o charakterze merytorycznym. Poprawki zmierzały przede wszystkim do modyfikacji pierwotnej koncepcji zawartej w projekcie ustawy, dotyczącej przeniesienia regulacji w zakresie funkcjonowania PISMSWiA z poziomu rozporządzenia do ustawy. Na mocy poprawek PISMSWiA ma zostać zlikwidowana z dniem 1 lipca 2020 r.

Poprawki miały również na celu utrzymanie aktualnie obowiązujących przepisów art. 12 ust. 3a i 3b ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, które gwarantują radzie powiatu i sejmikowi województwa uprawnienie do występowania z wnioskami o podjęcie działań przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej w celu zapewnienia należytego stanu bezpieczeństwa sanitarnego, a także przyznają wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta), w przypadkach bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa sanitarnego na terenie gminy, prawo do wystąpienia do państwowego powiatowego inspektora sanitarnego z wnioskiem o podjęcie działań zmierzających do usunięcia tego zagrożenia.

Pozostałe poprawki miały charakter doprecyzowujący przepisy oraz zmierzały do przesunięcia daty wejścia ustawy w życie z 1 marca 2020 r. na 1 kwietnia 2020 r. (z wyjątkiem przepisów związanych z likwidacją PISMSWiA, które mają wejść w życie 1 lipca 2020 r.).

Wymienione powyżej poprawki zostały zaakceptowane przez Sejm.

III. Uwagi

1. Uwaga ogólna

Jak wynika z uzasadnienia projektu ustawy (druk sejmowy nr 46), celem przedłożenia w odniesieniu do PISMSWiA było dostosowanie przepisów dotyczących organów tej Inspekcji do zmieniających się potrzeb sprawowania nadzoru sanitarnego oraz przeniesienie do ustawy materii regulowanej dotychczas w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej. W uzasadnieniu podkreśla się, że proponowane zmiany miały głównie charakter porządkujący.

W następstwie poprawek zgłoszonych w drugim czytaniu ustawa likwiduje PISMSWiA. Nie kwestionując prawa ustawodawcy do podjęcia decyzji o zmianie w zakresie

instytucji i organów odpowiedzialnych za inspekcję sanitarną, należy stwierdzić, że wątpliwości budzi tryb w jakim ta zmiana została dokonana.

Zakres poprawki Sejmu, podobnie jak zakres poprawki Senatu, jest ograniczony. Ograniczenia wynikają z Konstytucji (przede wszystkim art. 118 i art. 119). Problematyka zakresu poprawki Sejmu była niejednokrotnie przedmiotem analizy dokonywanej przez Trybunał Konstytucyjny. Swoją pogląd w sprawie wyraził on w szeregu orzeczeń (por. wyrok z 24 marca 2004 r. (K 37/03), wyrok z 24 marca 2009 r. (K 53/07), wyrok z 7 listopada 2013 r. (K 31/12)).

Przepis art. 119 ust. 1 Konstytucji stanowi, że **Sejm rozpatruje projekt ustawy w trzech czytaniach**. Zdaniem TK, wymóg rozpatrywania projektów ustaw przez Sejm w trzech czytaniach oznacza konstytucyjny nakaz, by podstawowe treści, które znajdą się ostatecznie w ustawie przebyły pełną drogę procedury sejmowej, tak by nie zabrakło czasu i możliwości na przemyślenie przyjmowanych rozwiązań i zajęcie wobec nich stanowiska. W ocenie TK, nakazowi temu sprzeciwia się takie stosowanie procedury poprawek, które pozwala na wprowadzenie do projektu nowych, istotnych treści na ostatnich etapach procedury sejmowej. Podkreśla się, że dotyczy to zwłaszcza poprawek zgłoszonych dopiero w drugim czytaniu i nie będących przedtem przedmiotem rozważań w komisjach (por. wyrok z 23 lutego 1999 r., (K 25/98)). Trzeba mieć na względzie, że drugie czytanie jest ostatnim etapem procedury sejmowej, podczas którego można zgłaszać poprawki do projektu.

TK w wyroku z 24 marca 2004 r. (K 37/03) stwierdził, że przekroczenie zakresu przedmiotowego poprawek dopuszczalnych na etapie drugiego czytania projektu ustawy w Sejmie prowadzi do naruszenia art. 119 ust. 2 Konstytucji dotyczącego instytucji poprawki do projektu ustawy, a przez to do naruszenia zasady rozpatrywania przez Sejm projektu ustawy w trzech czytaniach (art. 119 ust. 1) oraz do obejścia przepisów o inicjatywie ustawodawczej (art. 118 ust. 1). Stanowi to naruszenie istotnych zasad konstytucyjnych. W wyroku podkreśla się, że ustawodawca konstytucyjny stanął na stanowisku, iż gwarancje odpowiedniego procedowania (zwłaszcza procedura trzech czytań) wchodzą w zakres standardów demokratycznego państwa prawnego.

Przekroczenie zakresu przedmiotowego poprawek może prowadzić również do naruszenia, art. 118 ust. 3 Konstytucji. Zgodnie z tym przepisem, wnioskodawca przedkładając Sejmowi projekt ustawy jest obowiązany do przedstawienia skutków finansowych jej wykonania. Jeżeli poprawki prowadzą do znacznego wzrostu kosztów wykonania ustawy wskutek koniecznych wydatków z budżetu państwa, jednostek samorządu

terytorialnego lub innych instytucji publicznych – w ocenie TK– należy uznać, że taka propozycja nie ma charakteru jedynie poprawki, ale jest w istocie nową inicjatywą ustawodawczą.

Mając powyższe na względzie, należy stwierdzić, że ustawa budzi wątpliwości co do jej zgodności z Konstytucją w zakresie trybu, w jakim została uchwalona.

2. Uwagi szczegółowe

- 1) art. 5 ust. 2 (art. 1 pkt 1 nowelizacji) – dodawany przepis określa procedurę postępowania państwowych powiatowych inspektorów sanitarnych i państwowych granicznych inspektorów sanitarnych w przypadku konieczności podjęcia natychmiastowych działań wobec osób, o których mowa w art. 22a ust. 2 (tj. żołnierzy, funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego, żołnierzy wojsk obcych przemieszczających się przez teren RP lub przebywających na tym terenie), w sytuacji zagrożenia zdrowia publicznego spowodowanego chorobą szczególnie niebezpieczną i wysoce zakaźną. W związku z tym, że analizowany przepis ma charakter szczegółowy (proceduralny) i dotyczy współpracy pomiędzy organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz Wojskowej Inspekcji Sanitarnej w przypadku konieczności podjęcia działań w odniesieniu do wąskiej grupy podmiotów (żołnierzy i funkcjonariuszy SKW i SWW) niewłaściwe jest jego umiejscowienie w ramach art. 5. Przepis art. 5 aktualnie obowiązującej ustawy określa bowiem w sposób ogólny zakres działania Państwowej Inspekcji Sanitarnej w dziedzinie zapobiegania i zwalczania chorób zakaźnych i innych chorób powodowanych warunkami środowiska. Proponuje się umiejscowienie analizowanej regulacji w ramach przepisów określających zasady postępowania organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej (podejmowania określonych czynności) w szczególnych okolicznościach (np. po art. 31a);

Propozycja poprawki:

w art.1:

a) skreśla się pkt 1,

b) dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„12) po art. 31a dodaje się art. 31b w brzmieniu:

„Art. 31b. W przypadku konieczności podjęcia natychmiastowych działań wobec osób, o których mowa w art. 22a ust. 2, w sytuacji zagrożenia zdrowia publicznego spowodowanego chorobą szczególnie niebezpieczną i wysoce zakaźną decyzja, o której mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495), może być wydana również przez państwowego powiatowego inspektora sanitarnego albo państwowego granicznego inspektora sanitarnego, który zawiadamia o tym niezwłocznie właściwy organ Wojskowej Inspekcji Sanitarnej. Dalsze postępowanie w sprawie jest prowadzone przez Wojskową Inspekcję Sanitarną.”;

- 2) art. 22c ust. 2 (art. 1 pkt 10 nowelizacji) – przepis określający wymagania jakie powinna spełniać osoba pełniącą funkcję Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego powinien być przeredagowany w celu ujednoczenia sposobu formułowania podobnych norm (por. art. 22c ust. 3) oraz wyeliminowania niegramatycznego sformułowania.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 10, w art. 22c ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Stanowisko Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego może zajmować osoba:

- 1) spełniająca wymagania przewidziane:
 - a) dla żołnierzy zawodowych,
 - b) określone w art. 8 ust. 6;
 - 2) która uzyskała dodatkowe kwalifikacje mające zastosowanie w realizacji zadań Wojskowej Inspekcji Sanitarnej, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 22j;
 - 3) posiadająca wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Wojskowej Inspekcji Sanitarnej.”;
- 3) art. 22c ust. 3 (art. 1 pkt 10 nowelizacji) – w związku z tym przepisem nasuwa się pytanie dlaczego ustawodawca, określając warunki jakie musi spełniać osoba pełniąca stanowisko Zastępcy Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego oraz komendanta i wojskowego inspektora sanitarnego wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej, nie odesłał do dodawanego na mocy nowelizacji art. 13 ust. 1 **pkt 6**

ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, zgodnie z którym stanowisko państwowego inspektora sanitarnego może pełnić osoba, która nie pracowała, nie służyła i nie współpracowała z organami bezpieczeństwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów? Należy zwrócić uwagę, że opiniowana ustawa uzupełnia katalog warunków jakie powinni spełniać państwowi inspektorzy sanitarni wszystkich szczebli, przesądzając, że osoby które mają pełnić funkcje inspektorów nie mogły pracować, służyć ani współpracować z organami bezpieczeństwa w rozumieniu ustawy lustracyjnej. Warunek ten obejmie również Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego (na podstawie art. 22c ust. 2, który odsyła do całego art. 8 ust. 6, w tym również nowo dodawanego pkt 8). Niejasne jest natomiast dlaczego analizowana regulacja nie będzie dotyczyła pozostałych inspektorów Wojskowej Inspekcji Sanitarnej (tj. Zastępcy Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego oraz komendantów i wojskowych inspektorów sanitarnych wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej).

- 4) art. 22d ust. 2 pkt 2 (art. 1 pkt 10 nowelizacji) – przepis przewiduje, że komendant wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej jest organem właściwym w pierwszej instancji w sprawach zapobiegawczego nadzoru sanitarnego w zakresie uzgadniania dokumentacji projektowej dla budowy oraz zmiany sposobu użytkowania obiektów budowlanych **na terenie jednostek organizacyjnych podległych** Ministrowi Obrony Narodowej oraz w **rejonach zakwaterowania przejściowego jednostek wojskowych**.

W związku z tym przepisem nasuwa się pytanie czy celowym jest, aby komendant wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej był organem właściwym w pierwszej instancji w sprawach zapobiegawczego nadzoru sanitarnego **wyłącznie** w odniesieniu do **jednostek organizacyjnych podległych** Ministrowi Obrony Narodowej oraz **rejonów zakwaterowania przejściowego** jednostek wojskowych? Przepis nie obejmuje w szczególności **jednostek organizacyjnych nadzorowanych** przez Ministra Obrony Narodowej, **urzędu** obsługującego Ministra Obrony Narodowej i innych podmiotów wymienionych w dodawanym do ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej art. 22a ust. 1.

- 5) art. 22d ust. 3 (art. 1 pkt 10 nowelizacji) – warto byłoby ujednoczyć sposób formułowania odesłań do Kodeksu postępowania administracyjnego. Ustawa o Państwowej Inspekcji Sanitarnej posługuje się sformułowaniem: „w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego” (por. art. 12 ust. 1 ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej). W taki sam sposób należy formułować przepisy nowelizowane.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 10, w art. 22d w ust. 3 skreśla się wyraz „przepisów”;

- 6) art. 22i (art. 1 pkt 10 nowelizacji) – przepis stanowi, że organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej, o których mowa w art. 22b ust. 1, posługują się „legitymacją służbową **wojskowego inspektora sanitarnego**”. Należy zauważyć, że pojęcie „wojskowego inspektora sanitarnego” nie występuje w przepisach dodawanych do ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, dotyczących Wojskowej Inspekcji Sanitarnej. Takim sformułowaniem posługuje aktualnie obowiązujące rozporządzenie z dnia 14 czerwca 2002 r. w sprawie organizacji oraz warunków i trybu wykonywania zadań przez Wojskową Inspekcję Sanitarną (w § 4), które z dniem wejścia w życie nowelizacji utraci moc obowiązującą.

W związku z tym, że ustawodawca wprowadził do ustawy określoną siatkę terminologiczną dotyczącą organów Wojskowej Inspekcji Sanitarnej, należałoby wykreślić wskazane powyżej sformułowanie z art. 22i.

Propozycja poprawki:

w art. 1 w pkt 10, w art. 22i skreśla się wyrazy „wojskowego inspektora sanitarnego”;

- 7) art. 14 ust. 2 nowelizacji – przepis przejściowy przewiduje, że osoby pełniące funkcje organów Wojskowej Inspekcji Sanitarnej, o których mowa w **art. 22b ust. 1** ustawy zmienianej w art. 1, wyznaczone na stanowiska przed dniem wejścia w życie nowelizacji, będą pełniły swoje funkcje przez okres na jaki zostały wyznaczone albo do czasu ich zwolnienia z tych stanowisk. W związku z tym, że art. 22b ust. 1, do którego następuje odesłanie, zostanie dodany do systemu prawnego dopiero na mocy opiniowanej nowelizacji (przed dniem wejścia w życie nowelizacji taka jednostka redakcyjna nie istniała), należałoby skorygować odesłanie w art. 14 ust. 2.

Propozycja poprawki:

w art. 14 w ust. 2 wyrazy „, o których mowa w art. 22b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1” zastępuje się wyrazami „Wojskowej Inspekcji Sanitarnej”;

- 8) art. 17 ust. 3 nowelizacji – przepis przesądza, że postępowania prowadzone przez PISMSWiA wszczęte i niezakończone **przed dniem** 1 lipca 2020 r. będzie prowadzić **po tym dniu** Państwowa Inspekcja Sanitarna. Wydaje się, że taka formuła przepisu nie obejmuje dnia 1 lipca 2020 r. W celu uniknięcia ewentualnych wątpliwości i problemów interpretacyjnych proponuje się poprawkę zmierzającą do zredagowania przepisu analogicznie do art. 16 ust. 2 nowelizacji.

Propozycja poprawki:

w art. 17 w ust. 3 skreśla się wyrazy „po tym dniu”;

- 9) art. 19 nowelizacji – przepis przejściowy przewiduje utrzymanie w mocy przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 ust. 2 i 3 aktualnie obowiązującej ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, jednak nie dłużej niż do dnia 31 maja 2021 r. Zgodnie z § 33 ust. 1 Zasad techniki prawodawczej można wyjątkowo zachować w mocy akt wykonawczy wydany na podstawie zmienianego przepisu upoważniającego do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, pod warunkiem, że akt ten **nie jest niezgodny z nową albo znowelizowaną ustawą**. W związku z tym, że PISMSWiA z dniem 1 lipca 2020 r. ulegnie likwidacji, zachowanie w mocy aktów wykonawczych skierowanych do organów PISMSWiA jest zabiegiem nieprawidłowym. Rozporządzenia wydane na podstawie art. 20 ust. 2 i 3 określają organizację oraz zasady i tryb wykonywania zadań przez PISMSWiA: na terenie urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz jednostek organizacyjnych podległych temu ministrowi i przez niego nadzorowanych; na terenie podmiotów leczniczych tworzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych; w stosunku do pracowników jednostek organizacyjnych oraz funkcjonariuszy Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży

Granicznej i Służby Ochrony Państwa, a także na terenie obiektów Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz w stosunku do funkcjonariuszy tych służb. Być może ustawodawca chciał, aby przepisy rozporządzeń, które utraciłyby moc z dniem 1 lipca 2020 r. były stosowane przez Państwową Inspekcję Sanitarną, która będzie wykonywała dotychczasowe zadania PISMSWiA. Jeśli tak, to należałoby sformułować odpowiednią regulację, która w sposób jednoznaczny wyraziłaby intencję ustawodawcy.

Propozycje poprawek:

skreśla się art. 19;

albo

art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. Do dnia 31 maja 2021 r. do wykonywania zadań z zakresu inspekcji sanitarnej:

- 1) na terenie urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz jednostek organizacyjnych podległych temu ministrowi i przez niego nadzorowanych;
- 2) na terenie podmiotów leczniczych tworzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
- 3) w stosunku do pracowników jednostek, o których mowa w pkt 1, oraz funkcjonariuszy Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa;
- 4) na terenie obiektów Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego oraz w stosunku do funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Centralnego Biura Antykorupcyjnego

- stosuje się przepisy wydane na podstawie art. 20 ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, z tym że zadania te wykonuje Państwowa Inspekcja Sanitarna.”.